

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX cu adresa nr. XXX/SIFCU/XXX.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX sub nr. XXX/XX.2011 asupra contestației formulata de

**S.C. XXX S.R.L. – societate în insolvență
cu sediul în XXX, jud. XXX**

înregistrata la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX sub nr. XXX/XX.2011 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX sub nr. XXX/XX.2011 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comerciala XXX S.R.L. a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/XXX.2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX.

Suma totală contestată este de **XXX lei** din care:

- XXX lei reprezentând drepturi de plată;
- XXX lei reprezentând majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în condițiile în care titlul de creanță a fost comunicat la data de XXX.2011, iar pe copia plicului cu care a fost transmisă contestația data poștei este XXX.2011.

Contestația a fost formulată de reprezentantul legal al societății, dl. XXX, în calitate administrator special, prin avocatul mandatat XXX, la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială în original conform prevederilor art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. SC XXX SRL formulează contestație împotriva Deciziei nr. XXX/XXX.2011 emisă de D.J.A.O.V. XXX, în motivarea acesteia arătând următoarele:

- societatea petentă a importat temporar mai multe autoutilitare marca Volvo, în leasing, de la Volvo Truck Corporation Suedia, în calitate de utilizator, dar datorită crizei economice mondială a ajuns în imposibilitate de a achita ratele de leasing, predând „autoutilitarele marca Volvo către finanțatorul VFS Suedia, în vederea reexportării.” astfel că

societatea petentă nu mai deține în patrimoniu aceste autoutilitare și în consecință „nu se impune plata vreunei TVA pentru această operațiune”;

- precizează că „Această creanță este anterioară deschiderii procedurii insolvenței” nefiind trecută în tabelul creanțelor, judecătorul sindic admitând contestația petentei;

- în concluzie, solicită admiterea contestației și anularea deciziei atacate în condițiile în care „În prezent, autoutilitarele Volvo nu se mai găsesc în posesia noastră, nu se mai află în țară, și cu atât mai puțin nu putem noi datora TVA pentru acestea.”

II. Organele de specialitate din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX, precizează următoarele:

În data de XXX.2004 societatea petentă a depus declarația vamală IM5 nr. I XXX.2004, pentru plasarea în regim vamal de admitere temporară cu exonerare totală a drepturilor de import inclusiv a garanțiilor vamale a unei utilitare Volvo FH 12 serie șasiu XXX și a unei remorci Schmitz serie șasiu XXX, în baza art. 27 alin. 1 din OG nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing și a contractului de leasing nr. ROM 440/HA/FP/Septembrie 2004, încheiat între societatea petentă, în calitate de utilizator și societatea Volvo Truck Corporation în calitate de finanțator și VFS International AB, operațiune pentru care autoritatea vamală a acordat ca termen de încheiere data de **27.12.2008**.

În baza Addendum-ului din data de 12.12.2008 la contractul de leasing nr. ROM 440/HA/FP/Septembrie 2004 încheiat între finanțatorul Volvo Truck Corporation și SC XXX SRL perioada de leasing a fost prelungită cu 24 de luni. Înainte de data de 27.12.2008 – termenul de încheiere a operațiunii vamale acordat de autoritatea vamală – petenta a solicitat prelungirea termenului de încheiere a operațiunii conform art. 92 alin. 3 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, D.J.A.O.V. XXX aprobând prelungirea termenului de încheiere până la data de **27.12.2010**.

D.R.A.O.V. XXX cu adresa nr. XXX/XX.2010, înregistrată la D.J.A.O.V. XXX sub nr. XXX/XX.2010 a comunicat că în cazul SC XXX SRL s-a dispus declanșarea procedurii insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2006, solicitând totodată documente justificative ale creanțelor în vederea depunerii declarației de creanțe. D.J.A.O.V. XXX a comunicat D.R.A.O.V. XXX cele solicitate, declarația vamală IM5 nr. I XXX/XX.2004 cu termen de încheiere XX.2010 fiind înscrisă la poziția 5 din adresă, organele vamale înscriind un debit de XXX lei (datorat dacă operațiunea se va încheia la valoarea de intrare) sau un debit de XXX lei (datorat dacă operațiunea se va încheia la valoarea reziduală).

În cadrul termenului fixat de autoritatea vamală titularul regimului vamal nu a procedat la încheierea operațiunii vamale inițiată cu declarația

vamală nr. I XXX/XX.2004, SC XXX SRL având posibilitatea încheierii operațiunii prin achiziționarea bunurilor în cauză sau prin restituirea acestora finanțatorului, în ambele situații societatea petentă având obligația de a se prezenta la autoritatea vamală în vederea încheierii operațiunii de admitere temporară XXX/XX.2004 în conformitate cu Legea nr. 157/2005 privind ratificarea Tratatului de aderare a României la UE, Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 și OG nr. 51/1997, republicată.

Având în vedere faptul că titularul regimului vamal nu a solicitat în cadrul termenului stabilit pentru încheierea operațiunii vamale acordarea unei alte destinații vamale sau a unui alt regim vamal – punere în liberă circulație în cazul în care ar fi achiziționat bunurile ce fac obiectul operațiunii de leasing sau reexport în cazul restituirii bunurilor, autoritatea vamală, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 privind Codul vamal Comunitar a procedat la efectuarea controlului ulterior al operațiunii și s-a constatat faptul că nu au fost îndeplinite formalitățile vamale, situație în care s-a trecut la încheierea din oficiu a regimului fiind emisă Decizia pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/XXX.2011 încheiată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX, stabilind în sarcina petentei suma totală de XXX lei reprezentând drepturi de plată și majorări de întârziere aferente.

La dosarul cauzei a fost anexată Sentința comercială nr. XXX/XX.2010 pronunțată de Tribunalul XXX în Dosarul nr. XXX/2010, în care instanța a hotărât admiterea contestației împotriva creanței D.R.A.O.V. XXX constatând neîndeplinirea condiției suspensive sub care a fost înscrisă creanța creditoarei Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX și pe cale de consecință îndepărtând această creanță din tabelul creanțelor debitoarei SC XXX SRL.

În Referatul nr. XXX/SIFCU/XXX.2011 organele vamale au precizat că împotriva Sentinței comerciale nr. XX/XX.2010, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX a formulat recurs.

III. Luând în considerare constatările organelor vamale, susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organele vamale, în vigoare pe perioada verificată, se rețin următoarele:

În fapt, societatea a introdus în țară în regim vamal de admitere temporară, cu exonerarea totală de la plata drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale, a unei utilitare Volvo FH 12 serie șasiu XXX și a unei remorci Schmitz serie șasiu XXX, ce a făcut obiectul declarației vamale IM5 nr. I XXX/XX.2004 pentru plasarea în regim vamal de

admitere temporară – leasing, având ca termen de încheiere a operațiunii data de 27.12.2008.

În baza Addendum-ului la contractul de leasing nr. ROM 440/HA/FP/Septembrie 2004, prin care părțile au stabilit prelungirea perioadei de leasing cu 24 de luni, SC XXX SRL a solicitat prelungirea termenului de încheiere a operațiunii temporare de admitere temporară până la data de 27.12.2010, termen acordat de autoritatea vamală.

D.R.A.O.V. XXX cu adresa nr. XXX/XXX.2010, înregistrată la D.J.A.O.V. XXX sub nr. XXX/XX.2010 a comunicat că în cazul SC XXX SRL s-a dispus declanșarea procedurii insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2006, solicitând totodată documente justificative ale creanțelor în vederea depunerii declarației de creanțe. D.J.A.O.V. XXX a comunicat D.R.A.O.V. XXX cele solicitate, declarația vamală IM5 nr. I XXX/XX.2004 cu termen de încheiere 27.12.2010 fiind înscrisă la poziția 5 din adresă, organele vamale înscriind un debit de XXX lei (datorat dacă operațiunea se va încheia la valoarea de intrare) sau un debit de XXX lei (datorat dacă operațiunea se va încheia la valoarea reziduală).

În cadrul termenului fixat de autoritatea vamală titularul regimului vamal nu a procedat la încheierea operațiunii vamale inițiată cu declarația vamală nr. I XXX/XX.2004, SC XXX SRL având posibilitatea încheierii operațiunii prin achiziționarea bunurilor în cauză sau prin restituirea acestora finanțatorului, în ambele situații societatea petentă având obligația de a se prezenta la autoritatea vamală în vederea încheierii operațiunii de admitere temporară XXX/XX.2004 în conformitate cu Legea nr. 157/2005 privind ratificarea Tratatului de aderare a României la UE, Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 și OG nr. 51/1997, republicată.

Având în vedere faptul că titularul regimului vamal nu a solicitat în cadrul termenului stabilit pentru încheierea operațiunii vamale acordarea unei alte destinații vamale sau a unui alt regim vamal – punere în liberă circulație în cazul în care ar fi achiziționat bunurile ce fac obiectul operațiunii de leasing sau reexport în cazul restituirii bunurilor, autoritatea vamală, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 privind Codul vamal Comunitar a procedat la efectuarea controlului ulterior al operațiunii și s-a constatat faptul că nu au fost îndeplinite formalitățile vamale, situație în care s-a trecut la încheierea din oficiu a regimului fiind emisă Decizia pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/2011 încheiată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX, stabilind în sarcina petentei suma totală de XXX lei reprezentând drepturi de plată și majorări de întârziere aferente.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX cu adresa nr. XXX/XX.2011, în temeiul art. 7 și art. 206 din OG nr. 92/2003 republicată,

privind Codul de procedură fiscală și având în vedere dispozițiile art. 65 din același act normativ:

“ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...)»

În vederea emiterii unei decizii motivate de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX și ținând cont de faptul că la art. 213 alin. 1 din Codul de procedura fiscală, republicat, se precizează expres ca:

“[...] Analiza contestației se face în raport de **susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”.

și văzând susținerile organelor vamale din Referatul nr. XXX/SIFCU/XX.2011 încheiat de D.J.A.O.V. XXX, respectiv afirmațiile din contestația formulată „În prezent, autoutilitarele VOLVO nu se mai găsesc în posesia noastră, nu se mai află în țară, și cu atât mai puțin nu putem noi datora TVA pentru acestea.”, în situația în care Sentința comercială nr. XXX/XX.2010 pronunțată de Tribunalul XXX în Dosarul nr. XXX2010 referă la „creanțe similare pentru care DRV a solicitat înscrierea în tabel (pentru alte autoutilitare restituite în aceleași condiții)”, a solicitat societății petente prezentarea de înscrisuri, respectiv documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, care să facă dovada încheierii operațiunii de admitere temporară inițiată cu declarația vamală nr. I XXX/XX.2004 cu termen de încheiere 27.12.2010, în conformitate cu Legea nr. 157/2005 privind ratificarea Tratatului de aderare a României la UE, Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 și OG nr. 51/1997, republicată.

Societatea petentă a răspuns solicitării cu adresa Fn, înregistrată la D.G.F.P. a județului XXX sub nr. XXX/ad/XX5.2011, depunând în completare un set de documente (12 file) pe care se întemeiază contestația.

În drept, în cauză sunt incidente următoarele prevederi legale:

- prevederile art. 101, art. 111 alin.(1) și art. 160 alin.(1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, unde se precizează:

“Art. 101. - (1) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor străine statutul vamal de mărfuri românești.

(2) Punerea în liberă circulație atrage aplicarea măsurilor de politică comercială și îndeplinirea formalităților vamale prevăzute pentru importul mărfurilor, precum și încasarea oricăror drepturi legal datorate. [...]

Art. 111 - (1) Regimul suspensiv economic se încheie când mărfurile plasate în acest regim sau, în anumite cazuri, produsele compensatoare ori transformate obținute sub acest regim primesc o noua destinație vamală admisă. [...]

Art. 160 - (1) Autoritatea vamala stabilește termenul în care mărfurile de import trebuie să fie reexportate sau să li se dea o altă destinație vamală. Termenul aprobat trebuie să fie suficient pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins."

În drept, ORDONANȚA nr. 51 din 28 august 1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, cu modificările și completările ulterioare adoptate prin Legea nr. 287/2006:

„ART. 1

(1) Prezenta ordonanță se aplică operațiunilor de leasing prin care o parte, denumită locator/finanțator, transmite pentru o perioadă determinată dreptul de folosință asupra unui bun, al cărui proprietar este, celeilalte părți, denumită locatar/utilizator, la solicitarea acesteia, contra unei plăți periodice, denumită rată de leasing, iar la sfârșitul perioadei de leasing locatorul/finanțatorul se obligă să respecte dreptul de opțiune al locatarului/utilizatorului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing fără a schimba natura leasingului ori de a înceta raporturile contractuale. Locatarul/utilizatorul poate opta pentru cumpărarea bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, dar nu mai devreme de 12 luni, dacă părțile convin astfel și dacă achită toate obligațiile asumate prin contract.

ART. 10

Locatarul/utilizatorul se obligă:

(...)

d) să achite toate sumele datorate conform contractului de leasing - rate de leasing, asigurări, impozite, taxe -, în cuantumul și la termenele menționate în contract;

ART. 15

Dacă în contract nu se prevede altfel, în cazul în care locatarul/utilizatorul nu execută obligația de plată integrală a ratei de leasing timp de două luni consecutive, calculate de la scadența prevăzută în contractul de leasing, locatorul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar locatarul/utilizatorul este obligat să restituie bunul și să plătească toate sumele datorate, până la data restituirii în temeiul contractului de leasing.

ART. 27

(2) Bunurile mobile care sunt introduse în țara de societățile de leasing, persoane juridice romane, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice romane, se

încadrează în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

(...)

(4) În cazul achiziționării bunurilor introduse în țara în condițiile alin. (1) și (2), utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului..”

În Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea României la UE, ANEXA nr. V cap. 4 UNIUNEA VAMALĂ , art. 19 se prevede:

“ (19) Procedurile care reglementează nașterea unei datorii vamale, înscrierea în evidența contabilă și recuperarea ulterioară stabilite în articolele 201-232 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și articolele 859-876a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

- recuperarea se efectuează în condițiile legislației comunitare.”

REGULAMENTUL (CEE) nr. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar

„Articolul 78

1. *Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.*

2. *Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.*

3. *Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.*

Articolul 204

1. **O datorie vamală la import ia naștere prin:**

(a) **Neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau**

(b) **nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor, în alte cazuri decât cele menționate la art. 203 doar dacă nu se stabilește că acele omisiuni nu au un efect semnificativ asupra utilizării corecte a regimului de depozitare temporară sau a regimului vamal în cauză.**

2. **Datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt.**

3. **Debitorul vamal este persoana căreia i se solicită, în funcție de împrejurări, fie executarea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim.**

Articolul 214

1. **În absența dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod și fără a aduce atingere alin. (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile mărfurilor se determină pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele mărfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.”**

S.C. XXX S.R.L. a beneficiat de facilitatea vamală de import cu exceptare de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, cu condiția încadrării acestor operațiuni de import în regimul special instituit de OG nr. 51/1997 republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing ca normă legală specială care reglementează operațiunile de leasing.

Pentru a putea beneficia de regimul vamal de import cu exceptare de plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, petenta avea obligația de a pune în aplicare contractul de leasing așa cum a fost prezentat autorității vamale la acordarea regimului vamal de import cu exceptare de plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import și de a prezenta, la expirarea termenului de încheiere acordat de autoritățile vamale, documente justificative privind derularea și încheierea contractului de leasing respectiv transferul dreptului de proprietate al bunului.

În considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat: “ (1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...)*” și văzând faptul că, societatea petenta, a uzat de prevederile art. 213 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, respectiv:

“Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

depunând cu adresa Fn, înregistrată la D.G.F.P. a județului XXX sub nr. 13591/ad/12.05.2011, documente (12 file) pe care consideră că se întemeiază contestația, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/2011 se va desființa în conformitate cu prevederile art. 216(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“ART.216

Soluții asupra contestației (...)

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”, organele vamale urmând să analizeze documentele depuse, în condițiile în care fiind depuse în procedura de soluționare a contestației organele vamale nu au avut posibilitatea să se pronunțe asupra acestora, parte dintre ele reprezentând solicitări adresate autorității vamale (care nu poartă nici un număr de înregistrare la organul vamal), în conformitate cu dispozițiile în conformitate cu dispozițiile art. 32 alin. 3 din Codul de procedură fiscală, republicat, unde se precizează:

“ART. 32

Competența generală

(...)

(3) Impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vamă sunt administrate de către organele vamale.”

Cu ocazia re-verificării, organele vamale vor ține cont de respectarea prevederilor legislației speciale în materia contractelor de leasing, ținând de esența acordării regimului special, urmând a fi analizat dacă modul de derulare a contractului de leasing a respectat forma și trasaturile acestui tip de contract așa cum este prevăzută de art. 10 din OG nr. 51/1997, respectiv:

„Utilizatorul se obliga:

a) sa efectueze receptia si sa primeasca bunul la termenul stipulat in contractul de leasing;

b) sa exploateze bunul conform instructiunilor elaborate de catre furnizor si sa asigure instruirea personalului desemnat sa il exploateze;

c) sa nu greveze de sarcini bunul care face obiectul contractului de leasing fara acordul finantatorului;

d) sa efectueze platile cu titlu de rata de leasing in cuantumul valoric stabilit si la termenele prevazute in contractul de leasing;

e) sa suporte cheltuielile de intretinere si alte cheltuieli care decurg din contractul de leasing;

f) sa isi asume pentru intreaga perioada a contractului, in lipsa unei stipulatii contrare, totalitatea obligatiilor care decurg din folosirea bunului direct sau prin prepusii sai, inclusiv riscul pierderii, distrugerii sau avarierii bunului utilizat, din cauze fortuite, si continuitatea platilor cu titlu de rata de leasing pana la achitarea integrala a valorii contractului de leasing;

g) sa permita finantatorului verificarea periodica a starii si a modului de exploatare a bunului care face obiectul contractului de leasing;

h) sa il informeze pe finantator, in timp util, despre orice tulburare a dreptului de proprietate, venita din partea unui tert;

i) sa nu aduca modificari bunului fara acordul finantatorului;

j) sa restituie bunul in conformitate cu prevederile contractului de leasing.”

Totodată la reverificare, având în vedere dispozițiile art. 6 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză”.

În vederea respectării dispozițiilor art. 43 alin. (2) din același act normativ privind conținutul și motivarea actului administrativ fiscal cu precizarea expresă a “motivelor de fapt”, organele autorității vamale vor analiza derularea contractului de leasing pentru determinarea stării de fapt fiscale, avându-se în vedere dispozițiile art. 49 “Mijloace de probă”, precum și câteva din caracteristicile acestui tip de contract desprinse din doctrina în materie, respectiv:

- leasingul este un contract *comutativ*, întrucât existența și întinderea prestațiilor la care partile s-au obligat nu depind de hazard, fiind strict stipulate prin lege și prin convenția partilor;

- contractul de leasing este un contract *numit* (tipic), întrucât în prezent este expres reglementat de legislația în vigoare în țara noastră,

cea ce înseamna ca unui asemenea contract i se vor aplica regulile prevazute de O.G. nr. 51/1997 republicata, iar în subsidiar, regulile comune în materie de contracte.

Ulterior analizei contractului de leasing, organele vamale urmând să analizeze incidența dispozițiilor legale în domeniul vamal aplicabile regimului special acordat – urmând a se pronunța dacă societatea petentă poate beneficia de prevederile acestui regim special, în situația respectării dispozițiilor legale vamale incidente referitoare la încheierea operațiunii temporare.

Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/XXX emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX se reține că stabilirea de majorări de întârziere în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura taxei pe valoarea adăugată stabilită în sarcina petentei, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/2011 a fost desființată, rezultă că și pentru debitul reprezentând majorări de întârziere în sumă de XXX lei, calculate pentru perioada 28.12.2004 – 10.05.2010, reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/2011 va fi desființată.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 101, art. 111 alin.(1) si art. 160 alin.(1) din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, art. 1, art. 10, art. 27 din OG nr. 51 din 28 august 1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, cu modificările și completările ulterioare, art. 19 din Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea României la UE, ANEXA nr. V cap. 4 UNIUNEA VAMALĂ, art. 78, art. 204 din REGULAMENTUL (CEE) nr. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, coroborat cu art. 6, art. 32, art. 65, art. 206, art. 213 din OG nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

Desființarea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXX/XXX.2011, prin care s-a stabilit în sarcina **S.C. XXX S.R.L. – societate în insolvență cu sediul**

în **XXX**, jud. **XXX**, suma totală de **XXX lei** din care: **XXX lei** reprezentând drepturi de plată și **XXX lei** reprezentând majorări de întârziere aferente, urmând ca Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale **XXX** prin organele sale de specialitate, să efectueze o nouă verificare, conform actelor normative în vigoare, ținând seama de aspectele reținute în prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul **XXX**, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Executiv,
Marius Florin Draganescu